

کاہنامہ روانشناستے ماز

شمارہ دوم

خردادیں ۱۳۹۰

کاھنامه روانشناسی ماز

صاحب امتیاز: انجمن علمی روانشناسی دانشگاه هرمزگان
مدیر مسئول: سیده زهرا نجیبی
سردبیر: فاطمه عارفیان
هیئت تحریریه: فاطمه موسوی، آیدا قربانی، حسن افکر،
لیلا هادی نژاد، سیده زهرا نجیبی
طراحی: حسن افکر

انجمن علمی روانشناسی
دانشگاه هرمزگان

معاونت فرهنگی و اجتماعی
دانشگاه هرمزگان

سخن سردیل:

سلام

با گذشت بیش از یک سال از همه گیری ویروس کووید ۱۹ در اردیبهشت ماه ۱۴۰۰، امیدوارم سلامتی و بهروزی میهمان لحظه لحظه‌ی زندگیتان باشد.

و اما سخن گفتن در وصف ماز، این شبکه‌ی دلان‌های پیچ در پیچ گمراه کننده، خالی از لطف نیست.

بدون شک تناسب میان عنوان و محتوا در یک نشریه شایسته‌ی توجه است، بنابراین ماز را انتخاب کردیم تا هم بر پیچیدگی‌های جذاب رشته‌ی روان‌شناسی تاکید کنیم، چه آن که فهم و درک صحیح روان‌شناسی همچون حل یک ماز، پیچیده و جذاب است و هم یادآور شویم که روان‌شناسی همچون فانوسی راهنمای شناخت مسیر صحیح در دنیای ماز گونه‌ی اکنون است که بی‌شک بدون آن توان درک و فهم پیچیدگی جهان اگر نگوییم غیر ممکن، بسیار دشوار می‌نماید.

امیدواریم نشریه‌ی حاضر گامی هرچند کوچک در راستای تبیین هر دو مورد یادشده باشد.

فاطمه عارفیان
fatemeh.afn77@gmail.com

ـ ۶
ـ ۵
ـ ۴
ـ ۳
ـ ۲
ـ ۱
ـ ۰
ـ ۹
ـ ۸
ـ ۷
ـ ۶
ـ ۵
ـ ۴
ـ ۳
ـ ۲
ـ ۱
ـ ۰

از شعف تعطیلی تا فرسودگی تحصیلی

در ایام کرونا نوعی غرق شدگی در نگرانی کاملاً طبیعی است؛ اما سودمند و مفید نیست چرا که احساس کنترل کم برشرایط، سطح بالای نگرانی درباره‌ی بحران کرونا، نامطمئنی درباره‌ی آینده‌ی تحصیلی و به هم ریختن برنامه‌ی تحصیلی دانشجویان، همه و همه می‌توانند تشید کننده فرسودگی تحصیلی شوند و به کاهش تمایل درونی بینجامند.

نشانه‌های بی انگیزگی تحصیلی، خود درسه بعد خستگی تحصیلی، بی علاقگی تحصیلی و ناکارآمدی تحصیلی بروز می‌یابند و مانع درگیرشدن یادگیرنده در فعالیت‌های مرتبط با تحصیل و یادگیری و همچنین باعث کاهش مطالعه می‌شوند. اگرچه افزایش بحران کرونا موجب گسترش اضطراب گزند، آسیب و نالامیدی و به تبع آن کاهش سلامت تحصیلی شده است؛ اما، با به کارگیری راهبردهای سنجیده و جزئی می‌توان قدرت یادگیری و انگیزش تحصیلی را افزایش داد، این راهبردها عبارت اند از؛
۱- اهدافی واقع بینانه، مناسب، دست یافتنی و مورد علاقه را در نظر بگیرید و آنچه را اکنون انجام می‌دهید، کنترل کنید.
۲- از مدیریت زمان و فعالیت‌های برنامه ریزی شده برای حجم بالای تکاليف خود استفاده نمایید و از طریق یادداشت‌های روزانه و هفتگی فعالیت‌های برنامه ریزی شده خود را پیگیری کنید.

۳- خودگویی‌های منفی که مانع تقویت انگیزش تحصیلی است و یا باعث ایجاد خود آسیبی و اضطراب گزند می‌شود تشخیص دهید و خودگویی‌های مثبت را جایگزین آنها کنید و پیام‌هایی که تمایل به خود آسیبی را کاهش می‌دهد، افزایش دهید.

بحران کرونا، فرسودگی و چالش خود تنظیمی تحصیلی؛ در روزهای آغازین تعطیلی ناشی از شیوع بیماری کووید ۱۹، از فرط شادمانی این تعطیلی پیش از موعده، آن هم تعطیلی قبل از عید سر از پا نمی‌شناختیم.

شاید به این دلیل که به ذهنمان هم خطور نمی‌کرد که روزی این بیماری، علاوه بر وارد کردن آسیب‌های جسمی و مرگ و میر گسترده، پژوهشگران را وادار به نوشتمن مقاله‌های متعددی در مورد آسیب‌های روحی و فرسودگی‌های تحصیلی ناشی از آن کند.

در این قسمت، با استفاده از سه مقاله انجام شده در زمینه‌ی فرسودگی تحصیلی و چالش‌های تحصیلی ناشی از بیماری کووید ۱۹، مطلبی تهیه شده است که بخش بسیار اندکی از آسیب‌های این همه گیری جهانی را در قرن ۲۱ نشان می‌دهد آمار‌ها نشان می‌دهد که شیوع ویروس کرونای جدید موسوم به کووید ۱۹، به یکی از دغدغه‌های مهم در اکثر نقاط جهان تبدیل شده است. شیوع این بیماری می‌تواند احساسات ناخوشایندی چون استرس، اضطراب، ترس، خشم، تنها‌یابی، نالامیدی، سردرگمی و افسردگی قابل توجهی ایجاد کند که ممکن است منجر به اثرات نامطلوبی بر سلامت تحصیلی دانشجویان شود.

بنابراین به نظر می‌رسد بحران کرونا، با ایجاد محدودیت‌های متعدد نظیر فاصله گیری فیزیکی، کاهش روابط خانوادگی و کاری و ایزوله سازی خانگی، اثرات روانشناختی منفی عظیمی بر افراد دارد که درنهایت این فاصله گیری‌ها و ازدواط‌طلبی‌ها منجر به افسردگی می‌شود و این حس نالامیدی و سردرگمی و حبس انفرادی می‌تواند باعث فرسودگی تحصیلی شود. از جمله عواملی که به شکل منفی بر عملکرد تحصیلی اثرگذار بوده و اخیراً مطالعاتی را در مدارس و دانشگاه‌ها به خود اختصاص داده است، فرسودگی تحصیلی است و نشان داده شده است که فرسودگی تحصیلی منجر به افسردگی می‌شود. به طور مرسوم، فرسودگی به عنوان یک سندروم سه بعدی (خستگی هیجانی، زوال شخصیت و تمامیت فردی کاهش یافته) مورد توجه قرار می‌گیرد.

:

از شعف تعطیلی تا فرسودگی تحصیلی

منابع:

آبران کردن و چالش خود تنظیمی تحصیلی؛ دکتر مریم
آحمدیان نسب (روانشناس تحصیلی)
(ابله فرسودگی تحصیلی و یادگیری خود تنظیمی با عملکرد
تحصیلی دانش آموزان دوره متون سلطه؛ محمد عظیمی، موسی
پیری، نقی زوار
(ابله فرسودگی تحصیلی و انگیزش پیشرفت با عملکرد تحصیلی
دانش آموزان دوره متون سلطه؛ محمد عظیمی، موسی پیری، نقی زوار

۴- به آرامی و مهربانی آنچه را در درون شما
می گذرد (مانند افکار، احساسات، هیجان‌ها)
تصدیق کنید و آنها را بپذیرید و احساسات و
افکار مثبت را جایگزین آنها کنید.

۵- مهارت‌های آرام‌سازی (آرام‌سازی کامل
ماهیچه‌ها، تنفس عمیق یا مدیتیشن) و تکنیک
های تجسم ذهنی را به منظور رسیدن به آرامش
و احساس راحتی استفاده کنید.

گرداوری:
فاطمه موسوی - ترم ۶ کارشناسی روان‌شناسی
Kamandmoosavi@gmail.com

من و من های دیگر

یوسف عبدالله: شخصیتی بی عاطفه، پرخاشگر و تند خوست. در برابر درد بسیار مقاوم است. وظیفه دارد از جونا مراقبت کند و به همین سبب وی "جنگجو" معرفی شده است. یوسف در سن ۹ یا ۱۰ سالگی ظاهر شد، همان زمان که گروهی از بچه های سفید پوست بی دلیل به جونا حمله کرده و او را کتک زده بودند. جونا درمانده شده بود که یوسف فرا رسیده و کینه توزانه با مهاجمان جنگیده بود. او نیز آگاهی مبهمنی از سایر شخصیت ها دارد.

بررسی اختلال تجزیه هویت

تاریخچه:

هنگامی که در سال ۱۷۹۱ برای اولین بار اختلال هویت تجزیه ای در دختری ۲۰ ساله مشاهده گشت، شاید تصور نمی شد که برای انسان ها در قرن های پیش رو این اختلال تا این حد جالب توجه باشد. هرچند که تشخیص های بیشتر این اختلال به سال ۱۹۸۰ که ملاک های تشخیصی اختلال هویت تجزیه ای در **DSM III** به صورت صریح و روشن بیان شد، بر می گردد.

همچنین انتشار رمان پر طرفدار "سیبل" هم در سال ۱۹۷۳ که براساس شخصیتی واقعی نوشته شده بود، در این افزایش توجه به اختلال هویت تجزیه ای، بی اثر نبود.

اختلال هویت تجزیه ای که قبل از اختلال شخصیت چند گانه نامیده می شد، نوعی اختلال تجزیه ای چشمگیر است که به موجب آن، بیمار دو یا تعداد بیشتری هویت مجزا را آشکار می سازد که هر هویت، سابقه شخصی، خودانگاره و نام متفاوتی دارد. در اکثر موارد، یک هویت غالباً درگیر می شود و اسم واقعی فرد را روی خود دارد، که هویت مجری است. در بیشتر مواقع هویت مجری هویت اصلی نیست و ممکن است هویت خوب سازگار شده باشد یا نباشد. سایر هویت ها، هویت های فرعی هستند.

ده سال پیش شروع شد، وقتی که خیلی زیاد تحت فشار بودم. یک دفعه، یکی دیگه شدم با یه اسم جدید و یه هویت جدید. اون زمان این کار به من کمک کرد. من حتی به خودم افتخار می کردم که در قالب یه آدم دیگه، تجربه های جسورانه و متفاوتی انجام میدم. ولی وقتی چند سال بعدش ازدواج کردم، تازه متوجه شدم که تو چه در درسی افتادم. من فکر می کردم دارم نقش بازی می کنم که به خودم کمک کنم. ولی وقتی ازدواج کردم، تازه متوجه شدم که این نقش بازی کردن نیست و من بعضی وقتاً، کلا وقتی تحت فشار قرار می گیرم، یکی دیگه میشم. یه آدم، با یه هویت جدید. و این برای من خیلی در درس درست کرد...

پسر ۱۷ ساله ای به نام جونا به خاطر سردردهای شدیدی که غالباً فراموشی در پی داشت، در بیمارستان بستری شده بود. کارکنان بیمارستان متوجه شدند که در روزهای مختلف، تغییرات چشمگیری در شخصیت وی پدید می آید، و روانپزشک بیمارستان نیز سه هویت فرعی مجزا را در وی تشخیص داد:

جونا: شخصیت اصلی: خجالتی، گوشه گیر، موبد و بسیار سنتی. او "مبادی آداب" معرفی شده است. گاهی در جریان مصاحبه هراسان و دستپاچه می شود. جونا از وجود شخصیت های دیگر اطلاعی ندارد.

سامی: خاطراتش بسیار کامل و دست نخورده است. می تواند با جونا همزیستی داشته باشد یا جونا را کنار بگذارد و جانشین او شود. مدعی است که هر زمان که جونا به مشاوره حقوقی نیازمند باشد یا چار در درس شود، برای کمک به او آمده است.

او "میانجی" معرفی شده است. سامی پدیدار شدنش را در سن ۶ سالگی به خاطر می آورد. در آن زمان مادر جونا ناپدری او را با چاقو زخمی کرده بود و سامی از والدین خود خواست که دیگر در مقابل کودکان با هم دعوا نکنند.

کینگ یانگ: او هنگامی که جونا ۶ یا ۷ ساله بود ظاهر شد تا هویت جنسی جونا را ثبت کند. چون مادر جونا گاهی در خانه لباس دخترانه به او می پوشانید و خودش در مدرسه اسم دخترها و پسرها را با هم اشتباه می کرد. از آن به بعد کینگ یانگ مواطن علایق جنسی جونا بوده و به همین دلیل "عاشق پیشه" معرفی شده است. او به طور مبهمنی از وجود سایر شخصیت ها آگاه است.

من و من های دیگر

ملاک B: خلاعهای مکرر در یادآوری رویدادهای روزمره، اطلاعات شخصی مهم و یا رویدادهای آسیب زا که با فراموشی عادی همخوانی ندارد.

ملاک C: این نشانه‌ها از لحاظ بالینی موجب ناراحتی یا نقص قابل ملاحظه‌ای در کارکرد اجتماعی، شغلی یا زمینه‌های مهم دیگر می‌شوند.

ملاک D: این اختلال بخش بهنجاری ازروال فرهنگی یا دینی مورد پذیرش عام نیست.

توجه: در کودکان برای این نشانه‌ها بر حسب همبازی‌های خیالی یا بازی‌های خیالی دیگر نمی‌توان تبیین بهتری به دست داد.

ملاک E: این نشانه‌ها ناشی از اثرات فیزیولوژیک یک ماده (مثل فراموشی موقتی ناشی از مسمومیت با الکل یا رفتار آشفته طی این مسمومیت) یا عارضه جسمانی دیگر (مثل حمله‌های صرع محدود و پیچیده) نیستند.

علت و ریشه یابی اختلال تجزیه هویت:

اختلال چند شخصیتی یا اختلال هویت تجزیه‌ای با تجربه‌های تروماتیک شدید در کودکی، معمولاً بدرفتاری، رابطه قوی دارد. بدرفتاری فیزیکی و سوء استفاده جنسی بیشترین منبع ترومایی کودکی معرفی می‌شوند. در واقع، شخصیت چندگانه ویژگی‌های مشترکی با اختلال استرس پس از سانحه دارد. فرد مبتلا با آفریدن شخصیتی دیگر، برای تحمل کردن بار مشکلات با آسیب کنار می‌آید. درمان:

بیمار اغلب بعد از این کشف، دچار پریشانی و آشوب زیادی می‌شود. بعد از اینکه بیمار را از شخصیت‌های متعددش آگاه ساختند، درمانگر به بیمار توضیح می‌دهد که او اکنون فرد بالغی است، نیرومند و توانا، و اگر جرئت آن را داشته باشد می‌تواند این تخیلات را بیرون براند و آنها را مغلوب کند. شخصیت‌های دیگر ممکن است مخالفت کنند، یا بخواهند به زندگی خود ادامه دهند، ولی او تنها شخص واقعی اینجاست. فقط یک بدن و یک سر وجود دارد و شخصیت‌های دیگر آفرینش او هستند. او درباره اینکه کدام یک از شخصیت‌ها و چه جنبه‌هایی از شخصیت‌ها را نگه دارد حق تصمیم‌گیری خواهد داشت.

گردآوری:
آیدا قربانی - ترم ۶ کارشناسی روان‌شناسی
iydapsy@gmail.com

انواع هویت‌های یک فرد:

هویت‌های فرعی ممکن است از نظر جنسیت، سن، دست برتری، خاطرات، دست خط، جهت‌گیری جنسی، نوع عینک، عاطفه غالب، زبان خارجی، دانش عمومی و حتی نوع آرژی بسیار متفاوت باشند. آنها همچنین از نظر آرزوها، نگرش‌ها، تمایلات، توانایی یادگیری، اصول اخلاقی، آهنگ کلام، نمرات شخصیت آزمون‌های شخصیت و شاخص‌های فیزیولوژیکی مانند ضربان قلب، فشار خون و EEG با یکدیگر متفاوت باشند. زنان مبتلا به این اختلال گزارش می‌دهند که آنها چندبار در ماه قاعده می‌شوند زیرا هر شخصیت دوره خاص خودش را دارد.

اختلال هویت تجزیه‌ای یا اختلال چند شخصیتی معمولاً در کودکی شروع می‌شود، هر چند اغلب بیماران هنگام تشخیص، ۲۰ تا ۳۰، یا ۴۰ تا ۵۰ ساله هستند.

تحقیقان بر این باورند که بیشتر موردهای گستاخی هویت در گیر ۲ یا ۳ شخصیت فرعی هستند، اما مطالعات اخیر اعلام می‌کند که در ۵۰ درصد موارد، افراد بیش از ۱۰ هویت را نشان می‌دهند. (برای زنان ۱۵ تا و برای مردان ۸ هویت در هر بیمار) حتی برخی از بیماران از صد هویت خبر می‌دهند. شیوه:

تعداد زنان گرفتار گستاخی هویت بیشتر از مردان است (تقرباً زنان سه تا نه برابر بیشتر از مردان، مبتلا به این اختلال تشخیص داده می‌شوند) و زنان هویت‌های فرعی بیشتری از مردان دارند. برخی معتقدند که این اختلاف شیوه بر جسته، ناشی از نسبت خیلی بیشتر سواستفاده جنسی کودکی در زنان در مقایسه با مردان است؛ اما مردان بزرگسالی که این اختلال را دارند ممکن است نشانه‌ها یا پیشینه آسیب را انکار کنند و این امر ممکن است به افزایش میزان تشخیص‌های منفی کاذب منجر شود. زنان دارای گستاخی هویت اغلب دارای حالات گستاخی حاد هستند.

نشانه‌های این اختلال در ۵-DSM:

ملاک A: گسیختگی هویت بر حسب دو یا چند حالت متمایز مشخص می‌شود. گسیختگی هویت موارد زیر را دربرمی‌گیرد: وقفه چشمگیر در احساس خویشتن و احساس عاملیت، همراه با تغییرات در عواطف، رفتار، هشیاری، حافظه، ادرارک، شناخت و یا کارکرد حسی- حرکتی. این علائم و نشانه‌ها را ممکن است دیگران مشاهده کنند یا خود فرد آنها را شرح دهد.

لکان و آن دیگری

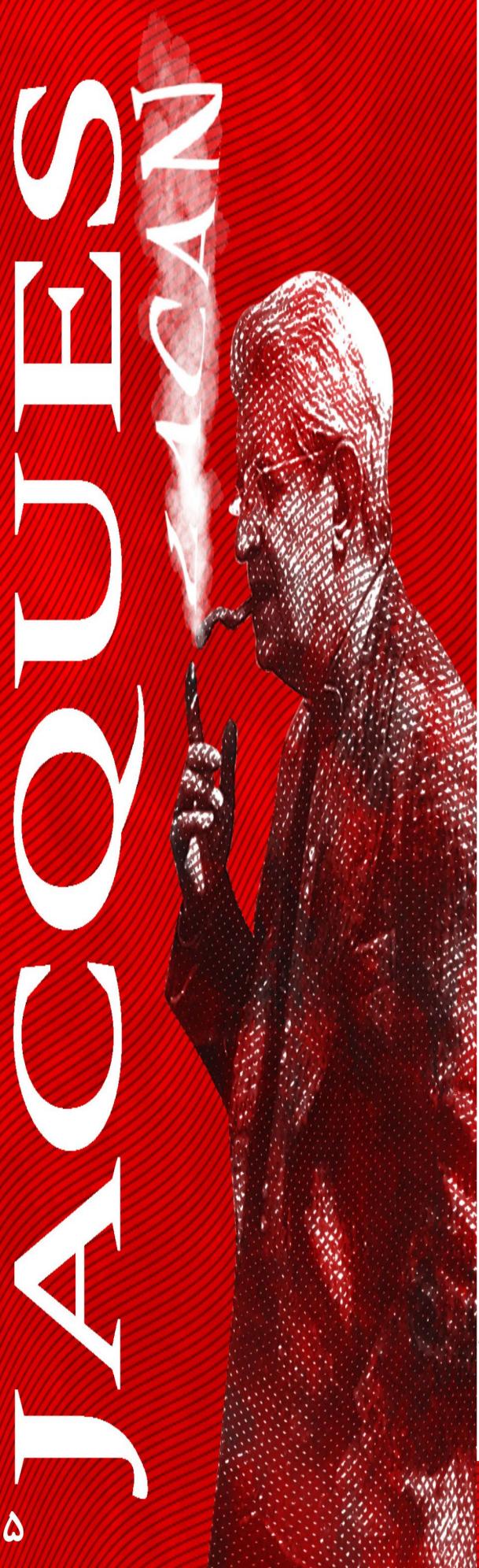
مقدمه:

ژاک امیل لکان ، فیلسوف و روانکاو فرانسوی قرن بیستم بود. هرچند در ابتدا مورد بی مهری روانکاوان معاصر خود قرار گرفت اما به قطع بیشتر از همه آنان بر روانکاوی تاثیر گذاشت در حدی که او را پس از فروید دومین روانکاو مهم می دانند. ایده اصلی او "بازگشت به فروید" نام داشت اما این بازگشت به چه معناست؟ بازگشت به فروید لکان نه بازگشت به آرا و نظریات فروید بلکه بازگشت به هسته اصلی و دگرگون ساز نظریات فروید بود یعنی آنچه فروید "اید، ایگو و سوپر ایگو" نام نهاد. به عقیده لکان روانکاوان هم عصر او تصویری مخالف از آنچه فروید با عنوان ایگو مطرح کرده بود ارائه می دادند. او روانشناسی ایگو را خیانت به روانکاوی می پندشت تا جایی که روولف لووشتاین که خود استاد مری لکان و از موسسات روان شناسی ایگو بود را خائن به روانکاوی می دانست. قصه از این قرار است که در روان شناسی ایگو بر خلاف روانکاوی کلاسیک که تاکید بر انگیزه های ناهشیار داشت، تاکید اصلی بر روش های تقویت ساز کارهای دفاعی ناهشیار می باشد. حال با این مقدمه کوتاه از لکان می خواهیم تلاش کنیم به حد اختصار بدانیم بازگشت فرویدی لکان و دیدگاه او بر هسته‌ی انقلابی نظریه فروید به چه معناست.

(الف) سرابی به نام ایگو

۱- مرحله آیینه ای: به عقیده لکان کودکان در حدود شش ماهگی قادر به کشف تصویری منسجم از خود در آینه هستند. تا پیش از این کودک تصویر کلی و منسجمی از خود نداشته بلکه خود را اجزایی منقسم تصویر می کرده پس از این واقعه در کودک احساس قدرت به وجود می آید که البته کاذب است ، زیرا که همچنان او به مراقبت شدن نیازمند است به همین دلیل کودک احساسات دردناکی مانند خود شیفتگی(متفاوت است با اختلال خودشیفتگی)، حسادت، جنون محبوبیت و یا توهمات پارانوئیک را تجربه می کند. و همین احساس قدرت کاذب ایگو را شکل می دهد به این ترتیب کودک در دنیای خیالی سیر می کند و هویتی تخیلی را سازمان می بخشد یعنی زمانی که کودک خود را در آینه مشاهده می کند به قول لکان دچار از خود بیگانگی اول می شود پس خود را با آن "دیگری" که تصویر او در آینه است همانند سازی می کند و این همانندسازی را با افراد دیگر نیز انجام می دارد. در ادبیات روانکاوی از این نوع همانندسازی به همانندسازی سوزه(SUBject) با ابزه های دیگر(object) یاد می شود. بنابراین ماحصل مرحله آیینه ای آن است که فرد با یک تصویر منسجم از خود بیگانه مواجه است و عملکرد ایگو پنهان کردن حقیقت آدمی است. پس برخلاف روانشناسی ایگو، ایگو نه تنها موجود نیست بلکه سراب گونه و فریبند است.

۲- گره بروم: لکان هنگام تبیین سوزه سه ساحت امر خیالی، امر نمادین و امر واقعی را معرفی می کند و عقیده دارد هر سه ساحت به مثابه سه حلقه همچون گره بروم با هم نسبت و رابطه دارند و هرگز جدای از هم نیستند. مرحله آینه ای که در بالا توضیح آن رفت همان امر خیالی است که بر کودک گذشته است. لکان اظهار می کند در ساحت امر خیالی کودک با یک "دیگری کوچک" روبروست که در حقیقت نه این که شخص یا چیز دیگری باشد بلکه فرافکنی "خود" کودک است که خود آرمانی و غیر واقعی می باشد.

لکان و آن دیگری

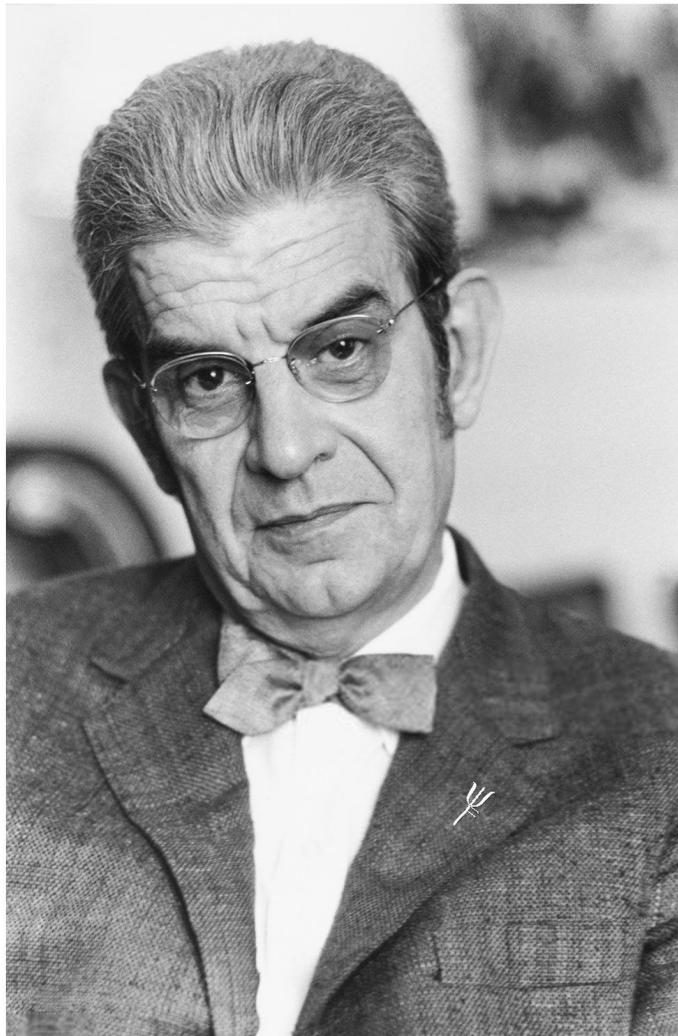
پس کنترل میل ما توسط ابزه های پیرامونی صورت می گیرد. بنابراین آنچه که از طریق سوژه (کودک / فرد) انجام می شود میل ابزه ها(دیگری) است و سوژه تحت امر "میل دیگری" است.

در مقابل این دیگری کوچک لکان قائل به یک "دیگری بزرگ" نیز می باشد که در امر نمادین تحقق می یابد. این دیگری بزرگ شامل فرهنگ، زبان و قانون می شود. بنابراین می توان گفت عرصه نمادین عرصه فرهنگ، زبان و قانون است.

مهتمرین نکته در گذار از امر خیالی به امر نمادین نزاع ادیپی است که لکان بر آن اشاره می کند بدین صورت که آن خود خیالی و منسجم کودک که بر اساس میل کودک به مادر شکل گرفته ناگهان با ورود پدر از دست می رود. لکان توضیح می دهد که این میل سرکوب شده سومین حلقه از گره برومہ یا همان امر واقع است که بصورت فقدان ظاهر شده و کودک تلاش می کند تا با نزاع ادیپی و عشق به جنس مخالف این فقدان را رفع نماید بنابراین حل فقدان امر واقع در عرصه نمادین اتفاق می افتد بدین صورت که کودک تلاش می کند فقدان مادر که تامین کننده نیازه های او بوده و اکنون غایب شده (ابزه غایب) را با فراگیری زبان و بازی های زبانی بر اساس قانون دال و مدلول حل کند. اما مسلم است که هرگز این فقدان حل نخواهد شد زیرا برخلاف معنی معمول ، امر واقع از نظر لکان نه امر واقعی است بلکه امر رویایی است بنابراین کودک تا ابد در عرصه نمادین باقی می ماند و گرفتار این دال و مدلول ها خواهد بود. زیرا امر واقع امر گمشده ای است که سعی می شود با امر نمادین رفع شود و هر بار که کودک در رفع نیاز از طریق یک ابزه ناکام می شود به سمت ابزه دیگر میل می کند و این زنجیره ای تسلسل هیچ گاه پایان ندارد.

ب) سوژه و آن دیگری

همانطور که در بالا اشاره شد هنگامی که کودک از عرصه خیال وارد عرصه ای نمادین می شود ، دیگری کوچک که در واقع میل سرکوب شده اوست و نماد بیرونی آن مادر است بر اساس عقده ادیپ تبدیل به دیگری بزرگ می شود که همان فرهنگ ، زبان و قوانین است در نتیجه کودک که یک مرتبه در مواجه با خود در آینه از خود بیگانگی اول را تجربه کرده و خود را با دیگری همانند سازی نموده بود ، اکنون نیز با از خود بیگانگی دوم مواجه می شود به این صورت که کودک هنگامی که مادر به عنوان ابزه غایب واقع می شود سعی می کند این فقدان خود را در شخص دیگر جبران کند. به همین دلیل فرد حس می کند چیزی نیاز دارد تا او را کامل کند اما یک جای کار مشکل دارد زیرا آنچه کودک از دست داده است امر واقع می باشد ولی جایی که فرد اکنون ایستاده است امر نمادین است. بنابراین هیچ گاه نمی تواند به امر واقع دست یابد تنها مجبور است خود را با میل دیگری(زبان، فرهنگ و قانون) تطبیق دهد. از این زمان به بعد میل کودک میل خود او نیست بلکه کودک در مقام سوژه میل ابزه های پیرامون خود را دنبال می کند زیرا اصل امر نمادین بر کاستی و نقص است. بنابراین هیچ گاه آنچه ما می خواهیم آن نیست که واقعاً می خواهیم بلکه چیزی است که بر ما دیکته شده است بر طبق زبان، فرهنگ و قانون و در سراسر زندگی ما جاری است.

لکان و آن دیگری

ج) سوژه در بستر زبان

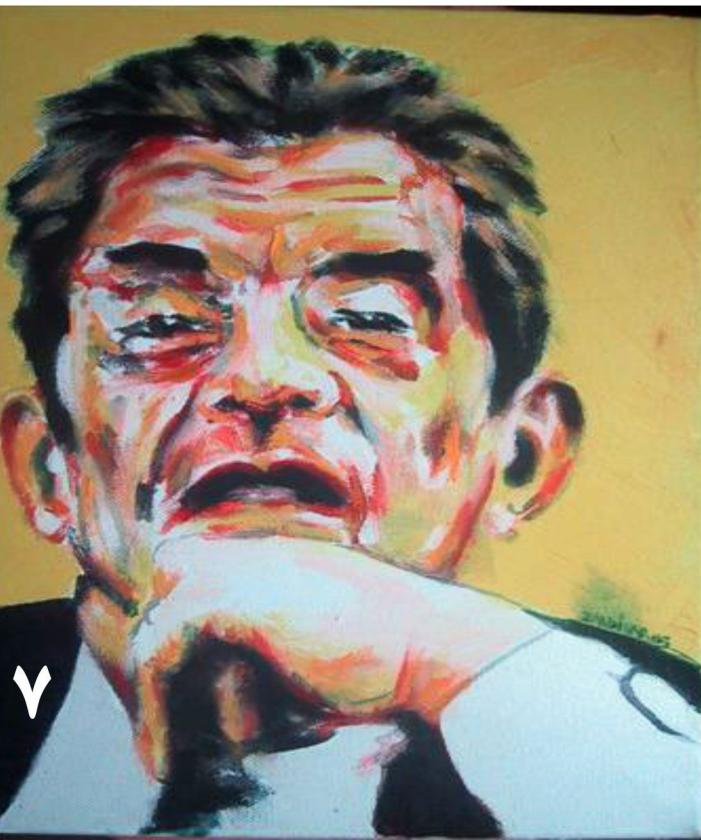
هنگام گذر کودک از امر خیالی به امر نمادین او در تسلط زبان قرار می گیرد حال آنکه زبان از نظر لکان معنایی غیر از آنچه به زبان گفتاری (langage) اشاره دارد را هم شامل می شود و آن سیستم نشانه و محصلو جامعه است (langue) بنابراین لکان با تعریف این چنینی از زبان قصد داشت به واقعیت دست یابد. بر

این اساس زبان به عنوان یک ساختار با دال هایی از قبل پی ریزی شده شناخته می شود که انسان را درون معنا قرار می دهد. از نظر لکان انسان از همان بدو تولد تا انتهای زندگی یک دیالکتیک دال و مدلولی است که جهان ذهنی و بیرونی را در قالبی خیالی ثبت کرده است و نظم را تابع زبان می دارد.

در دوره پیش زبانی یک برابری برقرار است بدین صورت که کودک هم تصویری منسجم از خود را دارد و هم ارضا میل را از سوی دیگری (مادر) تجربه می کند. به همین ترتیب در امر نمادین عالم زبانی خود را در رابطه با ابیه های دیگر نشان می دهد، بنابراین دیگری سرشار از نشانه های زبانی بوده و سوژه (کودک / فرد) برای ارتباط با دیگری گرفتار زبان می شود و اساس ارتباط سوژه با دیگری، امیال آن دیگری می شود و فردیت سوژه بر اساس دال ها نمود پیدا می کند. چنانچه لکان اظهار می کند: «من هویت خودم را در قوه ناطقه زبان شناسایی می کنم که مانند شی ای در آن گم شده ام.» بنابراین در چنین وضعیتی "ناخودآگاه" متولد می شود. ناخودآگاه محصلو زبان و اندیشه است، زیرا که اندیشه همواره در کوشش و خطا است همچون کودکی که از رمزگذاری ناخودآگاه در عرصه نمادین لذت می برد. از آنجا که ساحت نمادین امر خیالی را در بر گرفته است کودک ناخودآگاه را در یک شی مطلوب مثل مادر و یا تصویر خود در آینه می یابد، بنابراین سوژه‌ی لکان (کودک / فرد) از آنجا که همواره به دنبال شی مطلوب است در عرصه نظام زبانی وابسته به آن دیگری قرار دارد.

گردآوری:

حسن اخگر - ترم ۴ کارشناسی روان شناسی
hassanakhgar1377@gmail.com

کمال همنشین

به طور کلی همه‌ی افرادی که با هم در ارتباط هستند کم و بیش بر اخلاق و رفتار همدیگر تاثیر می‌گذارند و هرچه این ارتباط از نظر کمی و کیفی بیشتر باشد، به همان نسبت انسان‌ها از همدیگر متأثر می‌شوند، تا جایی که ضرب المثلی در این رابطه است که این سخن را تایید می‌نماید:

تو اول بگو با کیان زیستی
پس آنگه بگوییم که تو کیستی

به جهت اهمیت این موضوع است که قبل از ازدواج، با مراجعتی دو فردی که در شرف آشنایی و ازدواج هستند، به مراکز روانشناختی و انجام آزمون‌هایی که عوامل بزرگ شخصیت فرد را مشخص می‌کند، هر دو نفر را به لحاظ نزدیک بودن شخصیت شان به همدیگر بررسی می‌کنند.
که نتیجه‌ی این آزمون‌ها می‌تواند در روند تصمیم‌گیری هر دو نفر، بسیار کمک کننده باشد.

منبع:

Williams, L., Ashford-Smith, S., Cobban, L., Fitzsimmons, R., Sukhatme, V., & Hunter, S. C. (2019). Does your partner's personality affect your health? Actor and partner effects of the Big Five personality traits. *Personality and Individual Differences*, 149, 231-234

گردآوری:

لیلا هادی نژاد - ترم ۴ کارشناسی روان‌شناسی
laeyahadinejad78@gmail.com

آیا شخصیت شریک زندگی تان بر سلامتی شما تاثیر می‌گذارد؟

در سال ۲۰۱۹ منتشر شد Elsevier مقاله‌ای در نشریه‌ی معتبر که نشان می‌دهد شخصیت افراد نزدیک به ما، بر سلامتی مان تاثیر می‌گذارد.

در این مطالعه نشان داده شد که ۵ عامل بزرگ شخصیت رابطه نسبی با سلامت کلی بدن دارد.

این ۵ عامل عبارتند از:
توافق، خودآگاهی، روان‌رنجوری، برونقراایی و گشودگی و سلامت نسبی بدن بیشتر، از ۳ عامل توافق، خودآگاهی و روان‌رنجوری تاثیر می‌پذیرد.

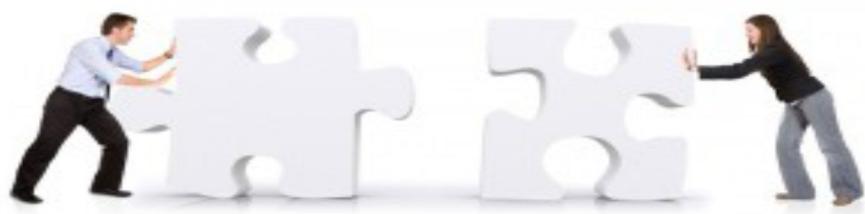
خودآگاهی که همواره نشان داده است تاثیر مثبتی بر سلامتی دارد و پیش بینی گر رفتارهای مثبت سلامت، سلامت جسمی و افزایش طول عمراست و در مقابل روان‌رنجوری، با پیامدهای ضعیف سلامت از جمله مرگ به هرگونه علتی مرتبط است.

جالب است که محققین بر این عقیده هستند که افکار، هیجانات و رفتارهای ما، محصول سیستم میان فردی‌ای است که جرئی از آن هستیم تا اینکه منحصراً نتیجه شخصیت خودمان باشد.

اینچاست که اهمیت انتخاب شریک مناسب زندگی مشخص می‌شود؛ چرا؟

چون در این تحقیق به این نتیجه رسیدند که سطوح بالاتر خود آگاهی در شریک مذکور با کیفیت بهتر زندگی در شریک مؤثث خود و سطوح بالاتر خود آگاهی در شریک مؤثث با رفتارهای بهتر سلامتی در شریک مذکور خود همراه است و البته که سطوح بالاتر روان‌رنجوری در شریک، تاثیر منفی بر سلامتی شریک مقابل دارد، از قبیل علائم پیشرفت افسردگی. اما هیچ اثری از همبستگی برای ۳ عامل دیگر یعنی برونقراایی، گشودگی و توافق پیدا نکردند.

خلاصه مطلب این است که داشتن شریکی که خودآگاهی بالایی دارد، برای کیفیت زندگی افراد سودمند است. حال، هرچه سطوح بالاتری از خودآگاهی را داشته باشد، برای شریکش سلامتی بهتر ذهنی و محدودیت کمتر جسمی را به دنبال دارد.

چند دقیقه با اروین یالوم

یالوم معتقد است که در حال حاضر و با توجه به امکانات و پیشرفت های علمی اتکای مطلق و متعصب به آموزه های روانکاوی فروید و روان تحلیل گری یونگ کافی نیست و معتقد است که روح و روان انسان در دوران معاصر آنقدر پیچیده است که باید روش های جدیدی برای رو به رو شدن با اینگونه مسائل ابداع شود.

توانایی نویسنده‌ی و قلم روان اروین د. یالوم او را قدمی جلوتر از سایر روانشناسان قرار داده است. او داستان های جالب و ساده‌ای را از تجربیات خود و دیگران در کتاب هایش بیان می‌کند، که نه تنها روانشناسان و روانکاوان، بلکه توanstه مردم عامه را نیز با خود همراه کند و به عبارتی برای خواندن کتاب های یالوم لازم نیست دانشی در زمینه‌ی خاصی داشته باشیم. این عبارت به خوبی بیانگر این موضوع است که یالوم در این الگوی روانشناسی از سائق‌ها و دغدغه‌هایی صحبت می‌کند که به صورت ذاتی در هر انسانی وجود دارد و متعلق به قشر و گروه خاصی نیست.

و در آخر مطالعه‌ی این بخش را با تقدیم قسمتی از شعر یکی از اگزیستانسیالیست ترین شاعران ایرانی، سهراب سپهری، به پایان می‌رسانم:

کار ما نیست
شناسایی راز گل سرخ،
کار ما شاید این باشد
که در افسون گل سرخ
شناور باشیم.

گرداوری:

سیده زهرا نجیبی - ترم ۶ کارشناسی روان‌شناسی
s.zahra.najibi@gmail.com

اروین د. یالوم روانپژوه، روانکاو و نویسنده‌ی آمریکایی و متولد سال ۱۹۳۱ در واشنگتن دی.سی. است. او نویسنده‌ی اولین کتاب‌های روان درمانی اگزیستانسیال یا هستی شناختی (existential psychotherapy) است (رشته‌ای که تا آن زمان کتاب مرجعی نداشت). اگزیستانسیال از واژه‌ی (existence) به معنای وجود گرفته شده است. طبق باور اگزیستانسیالیست‌ها زندگی بی معناست مگر اینکه خود شخص به آن معنا دهد. روان درمانی اگزیستانسیال به طور کلی حول ۴ دغدغه‌ی نهایی زندگی بشری شکل گرفته است. این ۴ سائق در ناخودآگاه ما ریشه دارند و ما را به سمت اضطراب و زندگی غیر اصیل هدایت می‌کنند. این ۴ سائق عبارتند از: نهایی، فقدان معنا، اجتناب ناپذیر بودن مرگ، آزادی و مسئولیت‌های همراه با آن.

این ۴ فرض یا دغدغه‌های نهایی، بدنه‌ی درمان وجودی را تشکیل داده اند و چارچوبی را در فهم مشکل مراجع برای درمانگر ایجاد کرده است.

الگوی روان درمانی اگزیستانسیال، بر تقدم وجود بر ماهیت تاکید می‌کند. این که انسان بعد از نائل شدن به مقام وجود، به دنبال پیدا کردن ماهیت خود می‌رود و همین جستجوی ماهیت انسان را با دغدغه‌هایی مواجه می‌کند.

واکنش مناسب و کارآمد یا واکنش نامناسب به این دغدغه‌ها موضوعی است که یالوم در کتاب هایش در مورد آن صحبت می‌کند. نوشه‌های اروین د. یالوم شامل کتاب‌های داستانی و غیر داستانی است و در نوشه‌های خود توضیح می‌دهد که انسان چگونه می‌تواند به این دغدغه‌ها به شکل کارآمد یا ناکارآمد پاسخ دهد.

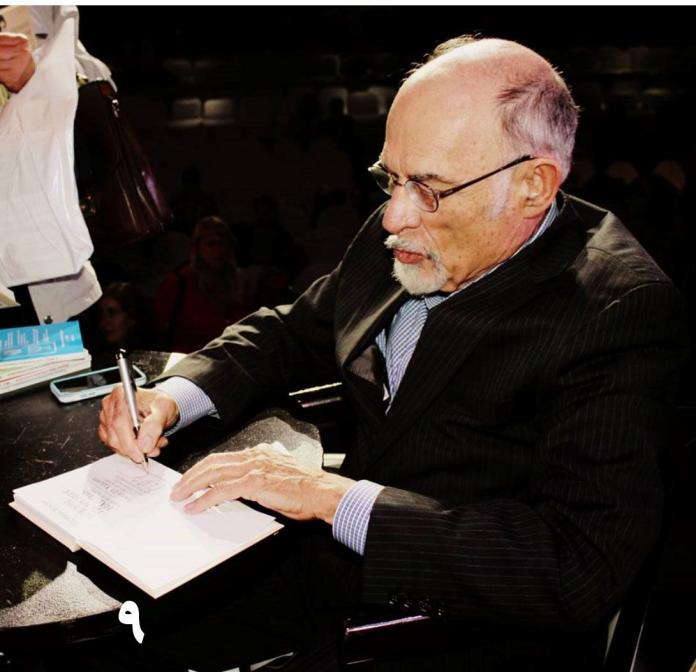
همانطور که گفته شد یکی از دغدغه‌های او، مرگ است و کتاب "خیره به خورشید نگریستن" را زمانی نوشت که احساس کرد باید برای تسکین نگرانی‌های مراجعتی که از مرگ و نابودی می‌ترسند، کاری کند و با انتشار این کتاب توانت زندگی افراد زیادی را متحول کند و نگاه افراد را به مرگ و زندگی تغییر دهد.

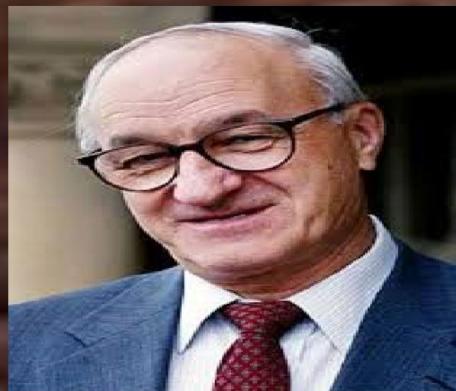
یالوم در کتاب دیگری به نام "من چگونه اروین یالوم شدم؟" به خودکاوی پرداخته و برای خواننده از تمام پستی و بلندی‌های کار و زندگی شخصی اش سخن گفته است.

از دیگر کتاب‌های یالوم می‌توان به رواندرمانی اگزیستانسالیسم، وقتی نیچه گریست، درمان شوپنهاور، مامان و معنای زندگی و ... اشاره کرد.

بخشی از نوشه‌ی اروین د. یالوم در کتاب "وقتی نیچه گریست":

همیشه با شگفتی و حیرت به بیمارانم نزدیک شده ام تا راز داستان شان را بر من بگشایند، زیرا معتقدم هر یک، داستان بی نظیر خویش را دارند، پس نیازمند درمانی متفاوت و منحصر به فردند.

کسانی که به توانایی های خود اعتقاد و اطمینان دارند، به کار های دشوار به صورت چالش هایی می نگرند که باید بر آنها پیروز شوند، نه به صورت تهدید هایی که باید از آنها اجتناب کنند.

“آلبرت بندورا”

جهت ارتباط و همکاری با ما:

Gmail:anjomanravan99@gmail.com

Instagram:anjomanravan_hu

Telegram:psychology_hu